

การประเมินอัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่เหมาะสมกับยางพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้สูง

Nitrogen Fertilizer Rate for Timber Clone

เกษตร แบนสนิท¹ รัชณี รัตนวงศ์¹ นภาพรรณ เลขะวิวัฒน์¹

¹ ศูนย์วิจัยยางหนองคาย สถาบันวิจัยยาง

บทคัดย่อ

เนื่องจากปัจจุบันไม้ยางพารากำลังมีความสำคัญ ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้ของประเทศ ไทยเป็นอันมาก สถาบันวิจัยยาง จึงได้แนะนำพันธุ์ยางของไทยที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้สูง ได้แก่ พันธุ์ สถาบันวิจัยยาง 401 และพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) ซึ่งนอกจากพันธุ์ยางแล้วปุ๋ยเคมีก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของยางพาราโดยยางพาราต้องการธาตุอาหารไนโตรเจนและโพแทสเซียม ในปริมาณที่สูงกว่าฟอสฟอรัสและแมกนีเซียม อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีการจัดการสวนยางสำหรับการผลิตเนื้อไม้ยังไม่มีการศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงและไนโตรเจนเป็นธาตุอาหารที่ยางพาราต้องการเพื่อการเจริญเติบโต ดังนั้นจึงควรจะได้มีการศึกษาการตอบสนองของปุ๋ยที่มีผลต่อการผลิตเนื้อไม้ของยางพารา เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และคุณภาพเนื้อไม้สูง และแนะนำแก่เกษตรกรที่ต้องการปลูกยางเพื่อเนื้อไม้ การศึกษาเริ่มจาก ปลูกยางพาราพันธุ์เพื่อเนื้อไม้จำนวน 2 พันธุ์ คือ พันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) และพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 พันธุ์ละ 7 ไร่ ในพื้นที่ 14 ไร่ ในปี 2547 โดยใช้ระยะปลูก 4 x 4 เมตร ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 3 ระดับ คือ 10%N, 20%N และ 30%N ขณะที่ทุกระดับใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัส 10%P₂O₅ และใส่ปุ๋ยโพแทสเซียม 12%K₂O วางแผนการทดลองแบบ Split plot design จำนวน 3 ซ้ำ โดยมีพันธุ์ยางเป็น Main plot และอัตราการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนเป็น Sub plot จากผลการทดลองในอายุยาง 6 ปี ในการทำการทดลองปุ๋ยไนโตรเจน 3 ระดับ ในพันธุ์ยาง เนื้อไม้ 2 พันธุ์ พบว่า พันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 ระดับปุ๋ยไนโตรเจนมีผลต่อความเจริญเติบโตของต้นยาง โดยการใช้อัตราไนโตรเจนร้อยละ 30 ให้การเจริญเติบโตดีที่สุด ส่วนพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 การใช้อัตราไนโตรเจนร้อยละ 20 ให้การเจริญเติบโตดีที่สุด แต่ยังไม่พบความแตกต่างทางสถิติของการเจริญเติบโตในต้นยางแต่ละวิธีการ

คำนำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มปลูกยางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 ปัจจุบันในปี 2552 มีพื้นที่ปลูกยางประมาณ 285,542 ไร่ เป็นพื้นที่กรีด 789,031 ไร่ (สถาบันวิจัยยาง, 2553) อีกทั้งปี 2547-2549 รัฐบาลขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มอีก 700,000 ไร่ ส่วนมากเป็นสวนยางขนาดเล็ก ประมาณ 90,000 ราย มีเกษตรกรเกี่ยวข้งกว่า 50,000 คน เฉพาะจังหวัดหนองคายมีพื้นที่ปลูก มากที่สุดในภาค คือ 637,824 ไร่ เป็นพื้นที่กรีด 300,671 ไร่

เนื่องจากปัจจุบันไม้ยางพารากำลังมีความสำคัญ ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้ของประเทศไทยเป็นอันมาก สถาบันวิจัยยาง จึงได้แนะนำพันธุ์ยางของไทยที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้สูง ได้แก่ พันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 และพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) ซึ่งนอกจากพันธุ์ยางแล้วปุ๋ยเคมีก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของยางพาราโดยยางพาราต้องการธาตุอาหารไนโตรเจนและโพแทสเซียม ในปริมาณที่สูงกว่าฟอสฟอรัสและแมกนีเซียม อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีการจัดการสวนยางสำหรับการผลิตเนื้อไม้ยังไม่มีการศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงและไนโตรเจนเป็นธาตุอาหารที่ยางพาราต้องการเพื่อการเจริญเติบโต ดังนั้นจึงควรจะได้มีการศึกษาการตอบสนองของปุ๋ยเคมีที่มีผลต่อการผลิตเนื้อไม้ต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. ยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 และสถาบันวิจัยยาง 402
2. อุปกรณ์วัสดุการเกษตร ได้แก่ ปุ๋ยเคมี 46-0-0, 18-46-0 และ 0-0-60 และปุ๋ยอินทรีย์
3. อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เช่น แผ่นบันทึกข้อมูล กระดาษบันทึกข้อมูล
4. สารเคมีกำจัดวัชพืช

วิธีการทดลอง

1. ปลูกยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 และสถาบันวิจัยยาง 402 ระยะปลูก 4 x 4 เมตร ในพื้นที่ 14 ไร่ โดยปลูกยางพันธุ์ละ 7 ไร่ ใส่ปุ๋ยหินฟอสเฟตรองก้นหลุม 170 กรัม (25% Total P_2O_5) /หลุม การกำจัดวัชพืชและดูแลรักษาตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง

2. ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 3 ระดับ คือ 10%N, 20%N และ 30%N ขณะที่ทุกระดับใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัส 10% P_2O_5 และปุ๋ยโพแทสเซียม 12% K_2O

3. เก็บข้อมูลการเจริญเติบโตทุก 6 เดือน

ระยะเวลาทำการทดลอง

ตุลาคม 2547-กันยายน 2553

สถานที่ดำเนินการ

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย

ผลการทดลองและวิจารณ์

การศึกษาเริ่มจาก ปลูกยางพาราพันธุ์เพื่อเนื้อไม้จำนวน 2 พันธุ์ คือ พันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) และพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 พันธุ์ละ 7 ไร่ ในพื้นที่ 14 ไร่ ในปี 2547 โดยใช้ระยะปลูก 4 x 4 เมตร ใส่ปุ๋ยในโตรเจน 3 ระดับ คือ 10%N, 20%N และ 30%N ขณะที่ทุกระดับใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัส 10%P₂O₅ และใส่ปุ๋ยโพแทสเซียม 12%K₂O วางแผนการทดลองแบบ Split plot design จำนวน 3 ซ้ำ โดยมีพันธุ์ยางเป็น Main plot และอัตราการใส่ปุ๋ยในโตรเจนเป็น Sub plot

ผลการทดลองในช่วงอายุ 1 ปีแรก ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2547 ถึงเดือนกรกฎาคม 2547 ได้มีการบันทึกข้อมูลการเจริญเติบโตของต้นยางในแต่ละวิธีการ โดยการวัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตรเหนือพื้นดินและความสูงของลำต้น ในเบื้องต้นพบว่า ต้นยางมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตรเหนือพื้นดิน เฉลี่ย 2.24 เซนติเมตร และมีความสูงของลำต้นเฉลี่ย 236.81 เซนติเมตร โดยที่ในพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 20%N มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตรเหนือพื้นดิน และความสูงของลำต้นมากที่สุดคือเฉลี่ย 4.24 เซนติเมตรและ 273.77 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 30%N มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตรเหนือพื้นดินและความสูงของลำต้นมากที่สุดคือเฉลี่ย 2.51 เซนติเมตร และ 230.24 เซนติเมตร ตามลำดับ แต่เมื่อนำมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า การเจริญเติบโตของพันธุ์ยางทั้งสองพันธุ์ และอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ดังตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2

หลังจากต้นยางอายุ 1 ปี ได้ใช้การเก็บข้อมูลความเจริญเติบโต โดยวัด เส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร โคนเก็บข้อมูลโดยการวัดความเจริญเติบโตทุก 6 เดือน ส่วน จำนวนปุ๋ยที่ใช้ในแต่ละอัตรา เพิ่มตามคำแนะนำการใส่ปุ๋ยของสถาบันวิจัยยาง ซึ่งผลการศึกษาเมื่ออายุ 2 ปี 5 เดือน โดยการเก็บข้อมูลความเจริญเติบโตที่ต้นข้อมูลโดยวัด เส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตรเหนือพื้นดิน ในเบื้องต้น พบว่า ต้นยางมีขนาดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เฉลี่ย 12.35 เซนติเมตรโดยที่ในพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 20%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือเฉลี่ย 12.4 เซนติเมตร ส่วนในพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 30%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือเฉลี่ย 13.3 เซนติเมตร และเมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า การเจริญเติบโตของยางทั้งสองพันธุ์และอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จากนั้น มีการปรับจำนวนของปุ๋ยเพิ่มตามอายุขงที่เพิ่มขึ้นตามอายุขงในปีที่ 3 เมื่อมีการเก็บข้อมูลความเจริญเติบโตที่ต้นข้อมูลโดยวัดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 ซม. เนื้อพื้นดิน พบว่า ต้นขงมีขนาดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เฉลี่ย 14.89 เซนติเมตร โดยที่ ในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 402 (จะเขิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 20%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือ เฉลี่ย 16.2 เซนติเมตร ส่วนในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 401 อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 30%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือ เฉลี่ย 15.0 เซนติเมตร เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า การเจริญเติบโตของขงทั้งสองพันธุ์ และอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ส่วนต้นขงในปีที่ 4 เมื่อมีการเก็บข้อมูลความเจริญเติบโตที่ต้นข้อมูลโดยวัดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เนื้อพื้นดิน พบว่า ต้นขงมีขนาดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร . เฉลี่ย 21.14 เซนติเมตร โดยที่ในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 402 (จะเขิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 20%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือ เฉลี่ย 22.5 เซนติเมตร ส่วนในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 401 อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 30%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือ เฉลี่ย 22.3 เซนติเมตร เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า การเจริญเติบโตของขงทั้งสองพันธุ์และอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ในขงอายุ 5 ปี เมื่อมีการเก็บข้อมูลความเจริญเติบโตที่ต้นข้อมูลโดยวัดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เนื้อพื้นดินเช่นเดิม พบว่า ต้นขงมีขนาดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เฉลี่ย 26.40 เซนติเมตร โดยที่ในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 402 (จะเขิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 20%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือ เฉลี่ย 27.5 เซนติเมตร ส่วนในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 401 อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 30%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือ เฉลี่ย 28.5 เซนติเมตร เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า การเจริญเติบโตของขงทั้งสองพันธุ์และอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

และ ในขงอายุ 6 ปี เมื่อมีการเก็บข้อมูลความเจริญเติบโตที่ ต้นข้อมูลโดยวัดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เนื้อพื้นดิน พบว่า ต้นขงมีขนาดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เฉลี่ย 32.47 เซนติเมตร . โดยที่ในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 402 (จะเขิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 20%N และ 30%N มีขนาดของลำต้นเฉลี่ย มากที่สุดคือ 32.9 เซนติเมตร ส่วนในพันธุ์สถาบันวิจัยขง 401 อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 30%N มีขนาดของลำต้นมากที่สุดคือ เฉลี่ย 35.9 เซนติเมตร เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า การเจริญเติบโตของขงทั้งสองพันธุ์และอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังตารางที่ 3 , ตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตารางที่ 1 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตรเหนือพื้นดิน ของพันธุ์ยาง RRIT 401 และ RRIT 402 เมื่อใช้ระดับปุ๋ยไนโตรเจนต่างกัน 3 ระดับ ที่อายุ 1 ปี

พันธุ์	ระดับปุ๋ย	ซ้ำที่1	ซ้ำที่2	ซ้ำที่3	รวม	เฉลี่ย
	ไนโตรเจน	(ช.ม.)	(ช.ม.)	(ช.ม.)		(ช.ม.)
RRIT401(V1)	10%N(F1)	1.28	1.28	1.45	4.01	1.34
	20%N(F2)	1.31	1.22	1.20	3.73	1.24
	30%N(F3)	1.25	1.25	1.44	3.94	1.31
	รวม	3.84	3.75	4.09		
RRIT401(V2)	10%N(F1)	1.19	1.04	1.2	3.43	1.14
	20%N(F2)	1.19	1.23	1.09	3.51	1.17
	30%N(F3)	1.16	1.14	1.18	3.48	1.16
	รวม	3.54	3.41	3.47		
					22.10	

grand mean = 1.22

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของข้อมูลขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตรเหนือพื้นดิน ของพันธุ์ยาง RRIT 401 และ RRIT 402 เมื่อใช้ระดับปุ๋ยไนโตรเจนต่างกัน 3 ระดับ ที่อายุต้นยาง 1 ปี

SOV	df	S.S.	M.S.	F
Variety (A)	1	0.088200	0.088200	17.40 N.S
Error(a)	2	0.010133	0.005067	
Fertilizer(B)	2	0.004044	0.005022	0.74 N.S
AB	2	0.011200	0.005600	0.83 N.S
Error(b)	8	0.053956	0.006746	
Total	17	0.180910		

C.V. (a) = 5.83 %

C.V. (b) = 6.73 %

ตารางที่ 3 ความเจริญเติบโตโดยวัดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เนื้อพื้นดินของ พันธุ์ยาง RRIT 401 และ RRIT 402 เมื่อใช้ระดับปุ๋ยไนโตรเจนต่างกัน 3 ระดับ ที่อายุ 6 ปี

พันธุ์	ระดับปุ๋ย	ซ้ำที่1	ซ้ำที่2	ซ้ำที่3	ผลรวม (Yi.k)	เฉลี่ย (ช.ม.)
	ไนโตรเจน	(ช.ม.)	(ช.ม.)	(ช.ม.)		
RRIT401(V1)	10%N(F1)	23.2	24.6	40.0	87.8	29.3
	20%N(F2)	24.8	38.6	37.3	100.8	33.6
	30%N(F3)	40.2	33.7	35.4	109.3	36.4
	รวม	29.42	32.31	37.56	297.9	33.10
RRIT401(V2)	10%N(F1)	25.2	29.4	32.7	87.2	29.1
	20%N(F2)	33.7	34.1	35.9	103.7	34.6
	30%N(F3)	30.8	36.5	32.8	100.2	33.4
	รวม	29.91	33.34	33.79	291.1	32.34

Grand total (Y....) = 589

grand mean = 32.72

ตารางที่ 4 ผลรวมของความเจริญเติบโตของต้นยาง เมื่อรวมทุกซ้ำของการทดลอง

ระดับปุ๋ยไนโตรเจน	พันธุ์		ผลรวม(Y.K)
	RRIT 401	RRIT 402	
10%N	87.8	87.2	175
20%N	100.8	103.7	104.5
30%N	109.3	100.2	109.5
ผลรวม(Yi..)	279.9	291.1	389
ค่าเฉลี่ย	99.30	97.03	

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ความเจริญเติบโตโดยวัดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เนื้อพื้นดินของพันธุ์ยาง RRIT401 และ RRIT402 เมื่อใช้ระดับปุ๋ยไนโตรเจนต่างกัน 3 ระดับ ที่อายุ 6 ปี

SOV	df	S.S.	M.S.	F
Variety (A)	1	-1153.05	-1153.05	4.49 N.S
Error(a)	2	-1027.14	-256.785	
Fertilizer(B)	2	115.86	57.93	-0.26 N.S
AB	2	-1137.79	-568.895	2.56 N.S
Error(b)	8	-888.93	-222.233	
Total	17	490.73		

C.V. (a) = 48.97 % C.V. (b) = 45.56 % ค่า C.F. = 19,273.39

สรุปผลการทดลองและคำแนะนำ

ไนโตรเจน(N) มีหน้าที่สำคัญในกระบวนการเมตาโบลิซึมของพืชเนื่องจากเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกรดอะมิโน โปรตีน คลอโรฟิลล์ และเอนไซม์บางชนิด ทำให้พืชมีสีเขียวและแข็งแรง (สถาบันวิจัยยาง, 2551) จากผลการศึกษา พบว่า ตั้งแต่การเก็บข้อมูลช่วงแรก คือ 1 ปีแรก ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2547 ถึงเดือนกรกฎาคม 2548 ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลการเจริญเติบโตของต้นยางในแต่ละวิธีการ โดยการวัดขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตร เนื้อพื้นดินและความสูงของลำต้น ในเบื้องต้นพบว่า ต้นยางมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตร เนื้อพื้นดินเฉลี่ย 2.24 เซนติเมตร และมีความสูงของลำต้นเฉลี่ย 236.81 เซนติเมตร โดยที่ในพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่ 20%N มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตร เนื้อพื้นดินและความสูงของลำต้นมากที่สุดตามลำดับ ส่วนพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 อัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่ 30%N มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่ความสูงระดับ 10 เซนติเมตร เนื้อพื้นดินและความสูงของลำต้นมากที่สุดตามลำดับ แต่เมื่อนำมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า การเจริญเติบโตของพันธุ์ยางทั้งสองพันธุ์ และอัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ และการเก็บข้อมูลช่วงที่ต่อมา คือในอายุ 2-6 ปี โดยการเก็บข้อมูลความเจริญเติบโตที่ต้นข้อมูลโดยวัดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เนื้อพื้นดิน พบว่า ต้นยางมีขนาดเส้นรอบลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร โดยที่ในพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 402 (ละเชิงเทรา 50) อัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่ 20%N มีขนาดของลำต้นเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนในพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 401 อัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่ 30%N มี

ขนาดของลำต้นมากที่สุด เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า การเจริญเติบโตของยางทั้งสองพันธุ์และ อัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่ให้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ และไม่พบปฏิกริยาสัมพันธ์กัน

แต่อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันมี แนวทาง การใช้ปุ๋ยยางตามค่าวิเคราะห์ดินที่จะใส่ธาตุอาหารหลักตามค่าวิเคราะห์ดิน คือ ไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และ โพแทสเซียม แทนการใส่ปุ๋ยเคมีตามคำแนะนำเดิมของสถาบันวิจัยยางในพื้นที่ปลูกยางใหม่ คือสูตรก่อนเปิดกรีดในพื้นที่ดินร่วนเหนียว คือสูตร N-P-K 20-10-12 (สถาบันวิจัยยาง, 2548) และในพื้นที่ดินร่วนทราย คือสูตร 20-10-17 (สถาบันวิจัยยาง, 2553) ซึ่งเราอาจนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน สามารถนำมาขยายผลต่อการศึกษาเรื่องการจัดการปุ๋ยในพื้นที่ปลูกยางเพื่อเนื้อไม้ในลำดับต่อไปได้

การนำไปใช้ประโยชน์

สถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานภาค รัฐอื่นๆ สามารถนำผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลสนับสนุนเชิงนโยบาย ประกอบการพิจารณา กำหนดแนวทางกระบวนการพัฒนาคุณภาพการปลูกยางพันธุ์ที่ให้เนื้อไม้สูง สำหรับการในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งแนวโน้มของประเทศจะมีการส่งออกไม้ยางพารามากขึ้นในทุกปี เนื่องด้วยมีความต้องการใช้ไม้ยางในรูปแบบต่าง เช่น เฟอร์นิเจอร์ ของตลาดโลกเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- สถาบันวิจัยยาง . 2553. พื้นที่ปลูกยางพารา ข้อมูลวิชาการยางพารา 2553 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการ เกษตร.
- สถาบันวิจัยยาง. 2553. การใช้ปุ๋ยในสวนยาง ข้อมูลวิชาการยางพารา 2553 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการ เกษตร.
- สถาบันวิจัยยาง. 2551. การใช้ปุ๋ยในสวนยางตามค่าวิเคราะห์ดิน สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการ เกษตร.
- สถาบันวิจัยยาง . 2548. คำแนะนำการปลูกยางพาราในแหล่งปลูกยางใหม่ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการ เกษตร.